

На основу члана 45. став 1. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05-исправка, 101/07 и 65/08),

Влада доноси

СТРАТЕГИЈУ

развоја спорта у Републици Србији за период од 2009. до 2013. године

Увод

Спортот се представља држава у свету, афирмише њено културно богатство и јача национална кохезија.

Спорт је у Уставу Републике Србије дефинисан као категорија од посебног друштвеног интереса и великим делом се финансира из буџета Републике Србије. Услед таквог правног решења, држава, тј. њени надлежни органи имају право и дужност да одреде и осмисле циљеве, критеријуме и приоритете за улагање буџетских средстава у спорт.

Стратегија развоја спорта (у даљем тексту: Стратегија) пружа одговор на питање на који начин, и у које сегменте спорта, је најефикасније и најпримереније уложити новац пореских обвезника, и како на основу тог улагања на најбољи начин остварити јавни интерес у области спорта.

Модерне технологије (компјутери, мобилна телефонија, телевизија, роботи, видео игрице и др), услови живота (повећан животни стандард, живот у пренасељеним градовима без одговарајућих простора за физичко вежбање и рекреацију) све више опредељују младе да буду физички неактивни. Тако се ствара привид да је спортска активност као вид игре и забаве сувишна, што је у протеклом периоду довело до упадљивог пада интересовања деце и омладине за учешће у спортским активностима.

Физичка неактивност деце, а поготово адолесцената, негативно утиче на њихов физички и духовни развој. Таква ситуација угрожава јавно здравље, а самим тим и здравље појединаца, док истовремено умањује регрутну базу за врхунски спорт. Отуда деца у спорту јесу основни приоритет Стратегије развоја спорта у Републици Србији.

Чињеница је да су спортски објекти највећим делом у лошем стању и да су запуштени. То умањује могућност за бављење деце и омладине спортом, као и могућност за развој врхунског спорта, а истовремено дестимулише грађане да се укључе у програме рекреативног вежбања. Без одговарајућег простора за игру и тренинг, нема право развоја спорта, а спортски објекти представљају наслеђе које остаје будућим генерацијама као подстицај за бављење спортом. Због тога је неопходно започети са планираним и системским улагањем у обнављање и изградњу спортске инфраструктуре широм Републике Србије, као и са јасним утврђивањем имовинскоправних односа у тој области. Отуда спортски објекти представљају један од приоритета Стратегије развоја спорта у Републици Србији.

Стратешко опредељење државе је да се, пре свега, ревитализују постојећи објекти тамо где је то могуће и прикладно, а потом да се граде нови спортски објекти. Новац грађана Републике Србије неће се улагати у превелике спортске објекте, који се дуго граде

и који су прескупи за одржавање. Рационалном изградњом спортских објеката спречиће се могућност да спорт постане терет друштвеној заједници. Мале спортске хале и терени, биће лакше доступни већем броју деце, активним спортистима и рекреативцима. Стога је смерница која произлази из ове стратегије да се: уместо малог броја великих спортских објеката, гради велики број малих спортских објеката.

Посебан приоритет Стратегије јесте улагање у врхунски спорт и његов развој. Врхунски резултати, као и одговорно понашање врхунских спортиста не само што имају националну репрезентативност у свету, већ представљају узоре младима промовишући рад, упорност, борбеност и поштење. То су вредности чији је развој потребно подстицати и неговати у друштву. Неговањем тих вредности спорт добија, не само такмичарски, репрезентативни и здравствени значај у друштву, већ и ширу васпитну и развојну улогу.

Осим три претходно наведена приоритета, опредељење Стратегије јесте да рекреативно бављење спортом буде општеприхваћен и пожељан модел друштвеног понашања. Стога ће Стратегија дефинисати улогу државе у подстицању спорта за све – категорије спортске активности која охрабрује све сегменте становништва да у спорту нађу превентиву за здравствене проблеме, социјалну компоненту развоја, као и конструктиван начин трошења слободног времена.

Аутономија спорта и његова политичка неутралност представљају историјску тековину и међународни правни стандард чије поштовање и остваривање представља један од приоритета и опредељења ове стратегије. Овим документом уважава се чињеница да аутономија спорта почива на равнотежи права појединаца и спортских организација са једне стране, и одговорности и дужности тих субјеката са друге стране. Сарадња државних органа и установа које обављају послове у области спорта са спортским организацијама као удружењима грађана, и очување и јачање аутономности у раду таквих удружења која делују у области спорта биће један од основних циљева приликом реализације ове стратегије.

Ова стратегија прихватила је као једну од полазних основа да спорт представља универзално средство у креирању и остваривању вредности којима се мењају друштва, развија национална кохезија, афирмише демократија, остварују основна људска права и слободе, јача економија и подстиче заштита здравља грађана Републике Србије. Због тога се констатује да је ради очувања друштвене улоге спорта, даљег развоја спортског система, а самим тим и остваривања свих других циљева који се постижу спортом, потребан стратешки приступ државе и невладиног сектора, паралелно са спровођењем процеса професионализације кадрова у спорту, деполитизације управљачких структура у спорту и децентрализације државних надлежности из области спорта.

Република Србија, својим највишим правним актом, Уставом Републике Србије¹ донетим 8. новембра 2006. године, препознала је и уважила спорт као друштвену вредност о којој се стара Република, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе (општина, град и град Београд). У четвртм делу Устава који уређује надлежности Републике Србије чланом 97. тачка 10. прописано је да Република Србија уређује и обезбеђује систем у области спорта. Тиме је уважена и настављена дугогодишња традиција правног уређивања спорта и спортских активности на територији Републике Србије и потврђено опредељење државе да и у будућности примени тзв.

¹ „Службени гласник РС”, број 98/06.

интервенционистички модел законског уређивања материје спорта. То значи да ће и надаље, најзначајнији део спортског система Републике Србије и основни елементи који чине тај систем, бити у погледу структуре и надлежности уређени правним нормама које прописује држава.

Чланом 183. став 2. тачка 3. Устава прописано је да аутономне покрајине, у складу са законом, уређују питања од покрајинског значаја у области спорта, а чланом 190. став 1. тачка 4. предвиђено је да се општина, преко својих органа, у складу са законом, стара о задовољавању потреба грађана у области спорта и физичке културе. Сам појам физичке културе, иако по многим ауторима споран, нашао је своје место у Уставу и у члану 68. став 4. који се односи на здравствену заштиту, а у коме стоји да Република Србија помаже развој здравствене и физичке културе. Тиме се уставном нормом, на посредан начин, спорт довео у везу са заштитом здравља сваког појединца, а кроз појам физичке културе, који је као теоријска категорија шири од појма спорта и обухвата још физичко васпитање и рекреацију.

Поред утицаја низа објективних друштвених околности на тренутни статус спорта у Републици Србији, мора се констатовати да је слабост која се уочава на сва три нивоа спортске организације, у примарном (спортисти – тренери – тренажни програм – родитељи), секундарном (спортски клубови, национални грански савези) и терцијарном нивоу (друштво, економија, образовање, здравство, закони, приватни сектор, јавна гласила и др.), последица, не само кризе кроз коју је прошла држава у последњих двадесетак година, већ и неспремности институција невладиног спортског сектора да се прилагоде новим друштвеним околностима.

Економска криза утицала је на смањено улагање државе и привредних субјеката у спорт, образовање спортских радника и изградњу и одржавање спортских објеката. Стандард запослених у спортским организацијама временом је све више опадао, смањивали су се инфраструктурни, технички и људски ресурси који служе одржавању система, његовом развоју, пре свега повећању броја спортиста и грађана који се баве редовном и повременом физичком активношћу. Услови за рекреативни спорт су постали све скупљи, а постојећи концепт је постао све мање доступан грађанима. Због тога, али и због утицаја других ограничавајућих фактора, велики број људи прекинуо је праксу вежбања и бављења спортом у слободно време и посветио се мање здравим активностима што је утицало на приметно повећање броја оболелих од кардиоваскуларних и респираторних болести, као и на повећање броја зависника од алкохола и опојних дрога.

Независно од економске кризе, комерцијализација појединих група спортова, која је типична за много развијеније и богатије државе није заобишла ни Републику Србију. Наравно, управљање том групом спортова захтева снажније привредно ангажовање и активности којима се испуњавају финансијски захтеви скупих такмичења, играча, тренера и менаџера. Сви наведени, као и многи други проблеми захтевају стратешки приступ реформи спортског система која би требало да се темељи на чврстим принципима. Даљи развој, који ће бити стратешки планиран и спровођен, подразумева усавршавање постојећег система спорта у складу са искуствима развијених држава у области спорта. Ова стратегија је израз опште државне политике. Она садржи правце развоја спорта, усавршавања спортског система и спортских организација. Стратегија садржи одговоре на питања како се може стићи до унапред одређених развојних циљева у спорту.

Стратегија представља скуп принципа о управљању спортом и његовом стратешком усмерењу у будућности. Влада Стратегијом, полазећи од зацртане политике у области спорта, прецизира начине реализовања стратешких циљева. Један од кључних предуслова успешног спровођења поступка израде Стратегије било је спровођење консултативног процеса. У циљу активног укључивања заинтересованих учесника у наведене активности, процес формулисања Стратегије замишљен је и спроведен као отворен и флексибилан. У консултативном процесу учествовали су представници националних гранских савеза, Олимпијског комитета Србије, Параолимпијског комитета Србије, Спортског савеза Србије, Удружења за медицину спорта, Антидопинг агенције Републике Србије, Републичког завода за спорт, Покрајинског завода за спорт, Покрајинског секретаријата за спорт, Факултета за спорт и физичко васпитање у Београду, Новом Саду и Нишу и стручњаци Економског института, Завода за вредновање квалитета, Спортске организације Спорт за све, као и Радна група коју је образовала Влада. Активно укључивање представника удружења и јавних гласила у кључне фазе израде Стратегије допринело је бољем разумевању проблема који прате спорт, а самим тим и примеренијем формулисању предлога како да се на што бољи начин задовоље потребе грађана Републике Србије у области спорта.

Заједничко је мишљење већине учесника да је процес израде Стратегије био праћен позитивним променама од устаљеног начина рада на изради стратешких докумената, као и превазилажењем проблема који такве промене са собом носе. Тај процес је створио добру основу за изградњу квалитативно нових односа између Владе и осталих субјеката у спорту.

1. Стање спорта у Републици Србији

Систем спорта у Републици Србији може се представити кроз три сегмента.

Први сегмент садржи Олимпијски и паралимпийски спорт, неолимпијски спорт и спорт особа са инвалидитетом који не припадају паралимпийском спорту, као и струковна удружења.

Други сегмент јесте спорт у институцијама као што су школе, универзитети, војска и полиција.

Трећи сегмент састоји се од спортских активности појединаца које нису стриктно институционално организоване (спорт у породици, масовни спорт, спорт за здравље, фитнес, рекреативни спорт, екстремни спорт, спорт у окружењу становања и др.).

У Републици Србији, непознанице и недостаци се уочавају у сва три сегмента организације система спорта и оне су последица недовољног стручног, административног и регулаторног капацитета.

Следећих петнаест елемената приказују стање спорта у Републици Србији:

Спорт деце и омладине налази се у веома тешком стању. Овај миленијум носи неизвесности сличне онима које је физичко васпитање прошло и пребродило током двадесетог века. Који су то проблеми који након вишедеценијског развоја и положеног теста оправданости и неопходности, траже преиспитивање места физичког васпитања у школском програму? Пре свега, то је смањење броја реализованих недељних часова

физичког васпитања, недовољан број физкултурних сала опремљених по утврђеним нормативима, што утиче на примере ерозије у квалитету и стандардима наставе, смањене безбедности ученика уз питања о проблемима ангажовања наставника. Деца и омладина имају потребу и право на физичко васпитање као нераздвојив део квалитетног образовања, којим се омогућава перманентан индивидуалан и професионалан развој, учи о животу, изграђују етичке вредности, комуникација, сарадња, тимски рад, поштовање других, фер плеј, прихватање победе и пораза, заједнички живот у миру и хармонији. Физичко васпитање је једини школски предмет који је усмерен на физичку активност, физички развој и здравље, те је потребна његова даља афирмација као базичног наставног предмета, педагошки процес (обучавање-учење) којим се обезбеђује интегралан развој ума, тела и духа. Планом се мора обезбедити довољан број часова унутар кога је могуће остварити мисију квалитетног физичког васпитања и школског спорта, али и партнерства са системом спорта. Развој физичког васпитања треба сагледати кроз побољшање програма, простора и опреме, статуса предмета, иницијалне и радне обуке наставника, организовање другачијег система такмичења прилагођеног потребама и интересовањима ученика, као и кроз елаборацију Стратегије у борби против свих форми дискриминације у вези са полом, материјалним стањем, пореклом, положајем, талентом или инвалидитетом. Физичко васпитање у школама мора да изради националне стандарде овладаности програмима физичког васпитања и спорта.

Када говоримо о спорту деце и омладине и проблемима који се тичу система школског спорта никако не смемо заборавити и на проблем паралелизма у спортским такмичењима. Школе се у процесу такмичења више ослањају на ученике спортисте који активно тренирају у спортским клубовима.

Тиме се никако не поштује принцип да су сва деца равноправна и да имају подједнака права да се такмиче са својим вршњацима. Спорт у средњим школама је такође оптерећен „спортским елитизмом” па тако талентовани спортисти узимају учешће у школским такмичењима и то у неколико спортова и дисциплина. Данас о организованим спортским активностима на универзитету готово да и не можемо говорити.

Национални грански савези и врхунски спорт, као и остале форме спорта у Републици Србији, налазе се на прекретници, како организационог усавршавања, тако и системског уобличавања. Спорт, а нарочито врхунски, сусреће се са великим бројем проблема, који директно утичу, не само на његов будући развој, већ и на одржавање достигнутог нивоа развоја. Проблеми који оптерећују спорт су различити и припадају, како унутрашњим, они који су својствени самој спортској организацији, тако и спољашњим, међу којима треба издвојити, пре свих, неадекватност просторних и материјално-техничких услова за тренинг којим се гради врхунски спортски резултат. Адекватан опоравак спортиста, здравствена заштита, образовање, спортска и радна каријера, само су део актуелне ситуације великог броја нерешених проблема који захтевају брзо решавање. Положај тренера, њихова стручна изградња, професионални и социјални статус део су актуелне ситуације која није стигла ни до нивоа бриге друштва и самог система спорта.

Спортски објекти у Републици Србији налазе се у прилично лошем стању које је проузроковано дугогодишњом економском кризом и недовољним улагањем власника и корисника у одржавање и изградњу спортских објеката. Велики број важних спортских објеката је близу границе амортизације, што ће у блиској будућности створити потребу за

изградњом нових објеката. Чак и објекти који се налазе у знатно бољем стању од оних за које се може рећи да су при крају века експлоатације, застарели су и изискују поправке и модернизацију. Даљи развој спорта у Републици Србији захтева комплетну ревизију, а потом и планску реконструкцију и изградњу инфраструктуре спортских објеката. Непостојање базе података о броју спортских објеката и спортских терена у Републици, као и о њиховој власничкој структури доводи до стихијског и непланског финансирања реконструкције постојећих и изградње нових спортских објеката.

За потребе израде Стратегије Министарство омладине и спорта је 2008. године урадило истраживање о стању спортских објеката у основним и средњим школама у Републици Србији где се дошло до података да 559, односно 36,5% школа нема велику салу, 744 односно 48,5% школа има велику салу површине мање од 450 м², а 230 тј. 15% школа има велику салу површине веће од 450 м². Истраживање даље показује да 1190 односно 77,6% школа нема малу салу, 239 тј. 15,6% поседује малу салу површине мање од 150 м², а да 104 тј. 6,8% школа има малу салу површине веће од 150 м². Што се тиче базена у школама, само 12 од укупно 1533 школа поседује базен, при чему је пет школа из београдског, две из шумадијског округа, и по једна из пећког, средњебанатског, златиборског и борског округа. Од тога седам базена је опремљено по нормативу, а пет базена није.

Уважава се чињеница да спортски објекат сам по себи не обезбеђује напредак спорта, већ и да спортски програми који се у спортском објекту спроводе сврставају спортске објекте у ресурсе за постизање спортског резултата, као спортског производа.

Модерна и функционално уређена инфраструктура спортских објеката један је од кључних предуслова за остваривање развоја и успеха на свим спортским пољима.

Спорт за све је у протеклом периоду доживљавао веома тешке тренутке пошто је та, веома значајна активност, била веома лоше финансирана. Приватна иницијатива у области рекреативног вежбања постала је доминантна у последњих двадесет година. Раст приватне иницијативе илуструје податак да је само у Београду саграђено око триста нових тениских терена и преко четрдесет балон-сала за спортске и рекреативне активности. Аеробик и други групно вођени фитнес програми нуде се практично у свим основним и средњим школама, великом броју вртића, а врло често и у адаптираним месним заједницама, подрумима и склоништима. Као и у другим сегментима и овде недостаје евиденција о броју рекреативних програма, објеката за рекреацију, као и о степену образованости кадра који се бави инструктажом, недостаје норматива о минималним условима што се тиче опреме, реквизита и простора за рекреативно вежбање у објектима. Због тога држава треба да уреди ову област и стави је у функцију побољшања услова за бављење рекреацијом свих грађана, а тако и охрабри приватну иницијативу.

Заводи за спорт су јавне установе које би требало да брину о развоју стручног рада у области спорта и да буду лидери у афирмацији струке. Ове институције у Београду, Новом Саду и Приштини, пружају јавне услуге министарству надлежном за област спорта, као и организацијама у области спорта. На основу Закона о утврђивању одређених надлежности аутономне покрајине² оснивачка права над организационом јединицом у Новом Саду су пренета на Аутономну покрајину Војводину. Ипак, то је ресурс који припада спорту којег

² „Службени гласник РС”, бр. 6/02 и 101/07.

је потребно функционално повезати, истраживачки стандардизовати јер испуњење мисије постојања таквих институција није могуће без њихове пуне интеграције и кооперације.

Заводи су оптерећени многим наслеђеним и годинама гомиланим проблемима. Стручњаци су током година кризе напуштали заводе, а објекти су временом оронули, или као у случају Новог Сада нису прилагођени намени.

Неке од значајнијих објеката Републичког завода за спорт у Београду тренутно користе други субјекти без јасног правног основа. Многе интересне групе и појединци, заинтересовани су за стицање и преузимање права коришћења имовине Републичког завода за спорт. Та имовина тренутно обухвата 43 хектара земљишта на веома атрактивној локацији, припадајуће објекте на земљишту, Поливалентни спортски центар и Управну зграду. Такође, у смањеном обиму бавио се унапређењем модела система тренинга, тестирањем спортиста, матичним евиденцијама и другим делатностима значајним за развој спорта у Републици Србији, при чему сарадња и координација Републичког и Покрајинског завода за спорт није била адекватна.

Поједини крупни проблеми који постоје у функционисању Републичког завода за спорт, воде порекло још из 1996. године, када су приликом његовог оснивања преузети кадрови и имовина Југословенског завода за физичку културу, а уз то и сви проблеми које је ова институција имала због свог нерешеног статуса.

Спорт у локалној самоуправи (општина, град, град Београд) у потпуности зависи од интересовања људи који управљају органима јединица локалне самоуправе и њиховим афинитетима према спорту. У појединим општинама и градовима уочена је веома добра сарадња општинских и градских спортских савеза и јединица локалне самоуправе, док се са друге стране лако уочавају она подручја Републике Србије у којима спорт замире.

У јавним расправама које су одржаване током консултативног процеса приликом израде Стратегије, предлагано је да треба да постоји препорука јединицама локалне самоуправе да са одређеним процентом свог буџета учествују у развоју спорта. Намера овог је да пружи оквирне смернице о потребном обиму финансирања спорта из буџета јединица локалних самоуправа, а у складу са европским стандардима. Општина, град и град Београд представљају простор и део система у коме се сусрећу масовни, врхунски, школски, национални спорт, спорт особа са инвалидитетом и физичко васпитање. Заједничко за све ове области мора бити квалитет програма који се нуде, квалитетнији простори, стручњаци, развијена научна мрежа и друго. Оријентација Стратегије према појединцу и квалитету програма који се нуде захтева и значајна издвајања из буџета јединица локалне самоуправе.

Образовање и наука у спорту кључни су фактори будућег развоја спортског система, при чему напредак сваког спортског система, у великој мери, зависи од примене научних сазнања и учешћа образовних институција у научним програмима. У овој области, посебан проблем представља неуређеност система перманентног стручног усавршавања и лиценцирања тренерског кадра, као и одсуство друштвене контроле у подручју стручног рада у спорту. Матични факултети спорта у Београду, Новом Саду и Нишу акредитовани су као образовне и научноистраживачке установе за подручје спорта. Ти факултети се налазе у фази припреме за акредитацију посебних студијских програма на академским и струковним студијама који ће имати за циљ образовање кадрова за стручни и научно истраживачки рад у спорту.

Диплома ових институција односи се, већим делом, на тренерски кадар, али у последње време бележе се и дипломе других области којима се обезбеђује развој спорта и његово превођење у модерну и ефикасну организацију. У овим школама требало би да се одвија и интензивна научноистраживачка активност у складу са законом.

Неизоставно место у изградњи савременог спортског система припада већој укључености науке и научних институција у тај систем. Том простору припадају и ИНДОК центри (центри за информације и документацију) у којима се сакупљају подаци о спорту, воде статистички билтени и слично. Анализа постојећег стања које се односи на примену науке у спорту код нас показује да постоји већи број проблема који ограничавају образовање кадрова за научно истраживачки рад и примену актуелних истраживачких резултата у спортској пракси (пре свега недовољна опремљеност истраживачких лабораторија, релативно мали број фундаменталних и стратешких пројеката, недовољна примена научних резултата у пракси и др.).

Спорт особа са инвалидитетом је оптерећен многим проблемима пошто савези који се баве спортом особа са инвалидитетом најчешће немају никакву међусобну комуникацију и сарадњу, као ни дефинисану надлежност.

Резултати које остварују спортисти са инвалидитетом су више плод ангажовања појединаца него системског деловања организација које се баве овом делатношћу и знатно су изнад услова у којима су остварени. Тренутно у Републици Србији постоји већи број асоцијација републичког нивоа, а које се баве организовањем вежбања и такмичења спортиста са инвалидитетом. Недефинисане су надлежности асоцијација и савеза који се баве спортом особа са инвалидитетом и најчешће немају никакву међусобну комуникацију и сарадњу.

Као и у целом систему спорта у Републици Србији, ни у спорту особа са инвалидитетом не постоје базе података о особама са инвалидитетом које живе у Републици Србији, а које се баве спортским активностима. Поготово нема ажурираних података о врстама и степену инвалидитета, о полној, старосној и образовној структури тих људи. Финансирање спорта особа са инвалидитетом није системски решено. Није одређена институција преко које би се финансирао целокупан спорт особа са инвалидитетом. Сви савези који постоје и раде у тој области се директно обраћају министарствима и немају међусобну комуникацију и увид у добијена и потрошена средства, као ни координацију у трошењу средстава. Услед такве ситуације, долази до вишеструког финансирања исте активности од стране већег броја министарстава и неефикасног и несистематичног трошења буџетских средстава. Осим тога, присутан је изузетно мали број професионално ангажованих стручњака у спорту особа са инвалидитетом и нема стручно оспособљених и лиценцираних класификатора.

Не постоји образовна институција која се бави школовањем нових кадрова и стручним оспособљавањем постојећег тренерског кадра за рад са таквом популацијом спортиста. Постојећи спортски објекти су углавном неприступачни спортистима са инвалидитетом због архитектонских баријера. Из тога произлази да не постоје специјализовани, или барем прилагођени спортски објекти и центри, нити потребна спортска опрема и реквизити за тренинг и припреме спортиста са инвалидитетом.

Обављање здравствене заштите у области спорта врши се у складу са законским прописима којима је уређена област здравствене заштите у Републици Србији.

Данас у Републици Србији постоје установе, удружења и савези који се баве унапређивањем здравствене заштите у области спорта, као што је Удружење медицине спорта Србије које је признато од стране Балканске, Европске и Светске асоцијације спортске медицине, Антидопинг агенција Републике Србије, која је редовни члан Регионалне и Светске антидопинг агенције и Секција за спортску медицину која припада Српском лекарском друштву.

Аутономне покрајине преко покрајинских органа управе надлежних за послове спорта, у складу са законом обезбеђују остваривање потреба и интереса грађана у области спорта на територији покрајине. Партиципација различитих спортских субјеката из Аутономне Покрајине Војводине, укључујући и врхунске спортске резултате, у укупном систему спорта у Републици Србији значајна је и износи 30%. Са друге стране, покрајински буџет за спорт несразмерно је мали у односу на републички, па је финансирање основни проблем унапређења ове области у Аутономној Покрајини Војводини. Спорт у Аутономној Покрајини Косово и Метохија је организован преко Спортског савеза Косова и Метохије, који је финансиран из буџета Републике Србије. Тренутна ситуација за развој спорта у Аутономној Покрајини Косово и Метохија је веома компликована и тешка, али клубови и савези са тих простора показују изузетну активност, ентузијазам и жељу да се тренажни и такмичарски процес одржи у континуитету уз стално повећање броја учесника.

Војска је веома битан део окружења у коме се развија спортски систем. Под војним спортом подразумевају се плански и организовани облици физичких активности ученика и студената војних школа, војника и професионалних припадника у Министарству одбране (МО) и Војсци Србије (ВС). Физичке активности се спроводе кроз физичку обуку, физичко васпитање, спорт и рекреацију и доприносе изграђивању и јачању психофизичких способности, очувању здравља и постизању добрих спортских резултата. Војни спорт карактеришу слаба физичка основа кандидата за војне школе из грађанства као и код војника на редовном служењу војног рока и недостатак навика за бављење физичким активностима и спортом, недостатак полигона, опреме и реквизита према међународним стандардима, као и ограничена финансијска средства за припреме и такмичења у земљи и свету. Са друге стране, постоји стручан и искусан војни и цивилни кадар, развијена војно-спортска инфраструктура, пирамидална организација спорта, научноистраживачки потенцијал, добра традиција и атрактивност војних спортских дисциплина. У организацијску структуру МО уграђена је посебна-спортска јединица, у којој војни рок могу служити талентовани и врхунски спортисти Републике Србије. Актуелно стање војног спорта у МО и ВС не може се, у целини гледано, сматрати развијеним у складу са савременим стандардима, али су створене повољне основе за континуиран развој и квалитетну интеграцију у национални спорт Републике Србије, у организацијском, инфраструктурном, такмичарском и сваком другом погледу.

Полиција Републике Србије је у фази реформисања и трансформације у складу са модерним европским стандардима и препорукама ОЕБС и Савета Европе. У оквиру свеукупног програма реформе система унутрашњих послова, приступило се променама у образовном систему и стручном оспособљавању, чиме је обухваћен и сегмент спорта и специјалног физичког образовања. У том смислу започето је усвајање европских стандарда, израда стратегије развоја, као и редефинисање постојећег система управљања у спорту припадника полиције и специјалном физичком образовању, у циљу примене нових технологија и процеса менаџмента.

Жене у спорту нису заступљене у спортским организацијама у довољној мери, а поготово када се узме у обзир степен успешности жена у постизању спортских резултата. Током последњих година многе европске и међународне организације унутар и ван спорта баве се питањима подстицања, унапређења и развоја женског спорта. Иако појединци унутар спорта, као што су и саме спортисткиње, тренери и спортски лидери, већ годинама настоје да уведу више жена у спорт, тек последњих десет до петнаест година њима се активно прикључују европске и међународне спортске организације, владине организације, удружења, национални олимпијски комитети, спортски савези, министарство надлежно за спорт и друге институције, настојећи да спортске и вежбовне активности учине доступнијим женама у свим културама, свих узраста, националног, верског и класног порекла.

Досадашња истраживања су показала да постоји значајно мањи проценат заступљености жена у односу на мушкарце у спортском систему Републике Србије. Од укупно 11.053 запослених у спортским организацијама на територији Републике Србије, на крају XX века, само њих 931 су жене, од чега 90% чине запослене у заједничким службама (рачуноводство, преводиоци, секретари и др.).

Питање борбе против насиља у спорту уређено је Законом о спречавању насиља и недоличног понашања на спортским приредбама. Постоје реални организациони, образовни и информативни потенцијали за спречавање насиља и недоличног понашања, међутим, ти потенцијали нису институционално адекватно уобличени нити искоришћени. Као и у другим сегментима друштва осећају се проблеми настали услед транзиције. Са становишта ове стратегије, проблем насиља у спорту, не посматра се само као насиље навијача, већ и кроз појавне облике насиља који настају у односима тренер-такмичар, тренер-родитељ, родитељ-такмичар, родитељ-тренер.

Јавна гласила и друга средства информисања проблеме присутне у спорту, у појединим случајевима занемарују и прећуткују, док неке друге проблеме пренаглашавају и тиме доприносе стварању погрешне представе о томе шта је у спорту потребно мењати и унапредити.

У раду јавних гласила која прате спорт присутна је објективна противречност. Масовна јавна гласила могу у садашњим приликама учинити мало за уклањање негативних појава у спорту, а истовремено, без много напора и намере, својим извештавањем могу проузроковати даљу и интензивнију ескалацију насиља.

Национални грански савези не користе у довољној мери средства јавних гласила у сврху промоције спорта, здравог начина живота, значаја физичке активности за развој сваког грађанина Републике Србије, не баве се презентацијом стручних радова. Сарадња медија и спортских организација на правовременом и објективном извештавању о будућим и протеклим спортским догађајима није на задовољавајућем нивоу.

Волонтеризам у спорту није развијен у довољној мери. Тренутна ситуација одсликава се кроз непостојање одговарајућег прописа о волонтерском раду, док са друге стране већину кадрова у систему спорта чине волонтери. На тај начин „рад на црно” у спорту је постао веома изражен. Спортске организације суочавају се са проблемима волонтеризма када је у питању, како краткорочно (организација спортских манифестација) тако и дугорочно волонтирање (тренерски кадар). Законско уређивање волонтерског рада представља ургентну потребу српског спорта.

2. Правни акти у спорту и систем финансирања спорта

У Републици Србији присутна је дугогодишња традиција законског уређивања области спорта, а паралелно са тиме и пракса финансирања организовања и одржавања најбитнијих међународних спортских манифестација у Републици Србији, као и устаљено финансирање учешћа домаћих спортиста на великим такмичењима и пружање материјалне подршке раду великог броја спортских организација из буџета Републике Србије.

Осим директног буџетског финансирања спорта, које је из године у годину све обимније, присутно је значајно улагање у спорт и спортске активности из средстава буџета Аутономне Покрајине Војводине и из буџета јединица локалне самоуправе.

Посебан облик финансирања спортских активности представљају издвајања из јавних прихода на посредан начин. Наиме, постојеће пореске олакшице се користе супротно сврси због којих су прописане.

У пореском систему Републике Србије за спортске делатности прописан је читав низ пореских ослобођења и олакшица. Неки порески закони садрже одредбе по којима лица или организације које се баве спортском делатношћу имају повољнији порески третман у односу на општа правила опорезивања осталих пореских обвезника (физичких и правних лица).

Вођењем такве пореске политике у сфери спорта, која је пре свега имала за циљ стварање бољих материјалних услова за развој спорта, створио се широк простор за евентуалне злоупотребе и избегавање пореских обавеза оних чије делатности нису примарно спортске и чији рад није усмерен ка развоју спорта. Ефекти постојеће пореске политике нису довођени у корелацију са директним буџетским финансирањем и другим облицима финансирања спорта у Републици Србији што је довело до значајне нетранспарентности укупног система финансирања спорта. Стога се Стратегија ограничава само на анализу пореско-правног третмана спортске делатности у складу са важећим пореским законима, без претензија да представи квантитативне ефекте пореских ослобођења и олакшица. Због тога би будуће реформе који се односе на развој и јачање спортског система и прописа који уређују област спорта у Републици Србији, требало да обухвате и промене у области пореског третмана различитих категорија спортских субјеката. То не значи да ће сва пореска ослобођења и све олакшице бити укинуте, али је извесно да ће услови за њихово остваривање бити пооштрени како би се смањило простор за злоупотребе и нерационално трошење средстава.

Слично ситуацији присутној у области јавних финансија, када је реч о финансирању спорта из извора привредних субјеката, услови и критеријуми под којима се у Републици Србији реализују спонзорства и донаторства за спортске намене су нетранспарентни и недовољно повезани и усклађени са осталим елементима система финансирања спорта. Издаци привредних друштава за спортске намене не могу се сагледати на основу директног увида у финансијске извештаје због чињенице да се у пословним књигама воде под сумарном ставком која обухвата расходе за хуманитарне, културне, здравствене, образовне, научне и верске намене, као и трошкове за заштиту животне средине. Приликом сагледавања тренутне улоге привредних друштава у финансирању спорта, у обзир се морају узети и расходи које привредна друштва исказују за сврхе реклама, пропагандних кампања и трошкова репрезентације. Средства издвојена за те намене

представљају значајан извор финансирања спортских активности, али нису довољно транспарентни (нису познати критеријуми за расподелу тих средстава). Приликом спровођења промена и доношења нових прописа, потребно је претходно проценити и сагледати вредност средстава које привредна друштва годишње издвајају за спорт у Републици Србији, а потом предложити нова законска решења чија сврха би била подстицање спонзорства и донаторства спорта у Републици Србији, уз прецизирање критеријума на основу којих се додељују спонзорства и донације спортистима и спортским организацијама из средстава јавних предузећа чији је оснивач или држава, или јединица локалне самоуправе.

Финансирање спорта из комерцијалних активности спортских организација представља посебан проблем. Реч је о начину финансирања чија улога би у будућности требало да буде значајно увећана, уз истовремено смањивање простора за злоупотребе и одливање новца створеног у спорту. Стратегија полази од становишта да у будућности треба охрабрити правна лица регистрована за обављање спортских активности и делатности да сама зарађују и покушају да буду у што већој мери економски исплатива.

Осим до сада наведених извора финансирања који се и поред недостатака могу прихватити, постоје и други до данас недовољно проучени извори финансирања, па је један од циљева идентификовање таквих облика финансирања и њихово евидентирање. Финансирање спорта по разним основама није последица само велике економске кризе и ратова кроз које је Република Србија прошла деведесетих година XX века, већ и праксе која је присутна деценијама уназад, а задржала се и до данас, уз извесне измене у модалитетима тих појава. Доношење ове стратегије представља и раскид са праксом у којој држава и друштво деценијама нису решавали ово питање у области финансирања спорта и означава почетак правних, организационих, кадровских и техничких промена које треба да резултирају увођењем јасног и транспарентног система финансирања у области спорта.

Када је реч о правној димензији уређивања спорта и спортских активности, Закон о спорту³ представља пропис који на свеобухватан начин уређује материју спорта у Републици Србији. Осим тога, за област правног уређења, а самим тим и функционисања спорта и спортских активности, од непосредне важности су следећи прописи:

- 1) Закон о спречавању допинга у спорту,⁴
- 2) Закон о ратификацији Европске конвенције против допинговања у спорту, са Додатком,⁵
- 3) Закон о спречавању насиља и недоличног понашања на спортским приредбама,⁶
- 4) Закон о ратификацији Европске конвенције о насиљу и недоличног понашању гледалаца на спортским приредбама, посебно на фудбалским утакмицама,⁷
- 5) Закон о јавним скијалиштима,⁸
- 6) Уредба о националним признањима и наградама за посебан допринос развоју и афирмацији спорта,⁹

³ „Службени гласник РС”, бр. 52/96 и 101/05.

⁴ „Службени гласник РС”, број 101/05.

⁵ „Службени лист СФРЈ – Међународни уговори”, број 4/91.

⁶ „Службени гласник РС”, бр. 67/03, 101/05 и 90/07.

⁷ „Службени лист СФРЈ – Међународни уговори”, број 9/90.

⁸ „Службени гласник РС”, број 46/06.

- 7) Правилник о ближим критеријумима за утврђивање општег интереса у области спорта,¹⁰
- 8) Правилник о ближим условима и критеријумима за стипендирање врхунских спортиста и за новчану помоћ врхунским спортистима,¹¹
- 9) Правилник о допинг контроли на спортским такмичењима и изван такмичења,¹²
- 10) Правилник о надзору над стручним радом у области спорта,¹³
- 11) Правилник о номенклатури спортских занимања и звања,¹⁴
- 12) Правилник о регистрацији спортских организација као удружења, спортских друштава и савеза,¹⁵
- 13) Правилник о условима за обављање спортских активности и делатности.¹⁶

Иако је Закон о спорту на готово свеобухватан начин уредио област спорта у Републици Србији, услед низа политичких, економских, правних и организационих промена до којих је дошло у протеклих дванаест година, решења која предвиђа тај закон постала су застарела, неефикасна и недовољно прецизна. Такође, у великој мери, правила тог Закона заостају за правним стандардима Европске уније чији је развој био посебно убрзан током протекле деценије.

Узимањем у обзир одредаба важећег Закона о спорту, стиче се утисак да законодавац, са једне стране није успео у својој намери да на свеобухватан начин уреди област спорта у Републици Србији, док је са друге стране, успео да донесе пропис који у том тренутку суштински не заостаје за прописима који су уређивали област спорта у осталим државама у региону.

Основни недостаци Закона о спорту, пре свега, односе се на неусклађеност појединих термина и правних категорија које се користе у Закону, са терминологијом и нормама Устава Републике Србије. Као најбољи пример неусклађености са Уставом, може да послужи текст члана 26. Закона о спорту у коме се користи термин „друштвени капитал”¹⁷ који више не постоји у правном систему Републике Србије. Осим тога, недостаци Закона огледају се у томе што права и обавезе особа које обављају спортску делатност нису довољно јасно и детаљно уређени правним нормама, што не постоје системски прописане мере за подстицање развоја спорта деце, омладине и студената и што многа решења заостају за правним стандардима осталих европских држава.

Закону о спорту недостају и одредбе које би успоставиле ефикаснији механизам заштите постојећих спортских објеката, у односу на правни механизам који тренутно постоји, а недостају и одредбе које би омогућиле развој и бржу изградњу нових спортских објеката. Такође, спортске делатности нису довољно јасно и исцрпно дефинисане одредбама овог Закона, баш као што није довољно јасно подвучена разлика између

⁹ „Службени гласник РС”, бр. 65/06 и 6/07.

¹⁰ „Службени гласник РС”, број 39/06.

¹¹ „Службени гласник РС”, број 18/00.

¹² „Службени гласник РС”, бр. 32/07 и 88/08.

¹³ „Службени гласник РС”, број 18/00.

¹⁴ „Службени гласник РС”, број 30/99.

¹⁵ „Службени гласник РС”, број 87/06.

¹⁶ „Службени гласник РС”, број 30/99.

¹⁷ Употреба термина „друштвени капитал” била је проблематична чак и пре доношења новог Устава, тј. и у време важења Устава Републике Србије из 1990. године, пошто је тај Устав користио термин „друштвена својина”.

привредних активности и спортских делатности. Недостаје и исцрпније прописивање услова за бављење спортским делатностима, баш као и услова које треба да испуне појединци и правна лица која желе да обављају стручне послове у области спорта. Систем лицензирања правних и физичких лица која врше одређене делатности у области спорта, или повезане са спортом, такође није уређен Законом о спорту. У том смислу, на делатност здравствених радника и здравствених сарадника у овој области примењују се одредбе Закона о здравственој заштити и Закона о здравственим коморама здравствених радника, као и прописа донетих на основу ових аката.

Законом о спорту није предвиђена могућност оснивања спортских акционарских друштава као привредних друштава која већ дуги низ година у таквом облику постоје у европским државама. Непостојање спортских акционарских друштава као привредних друштава која треба да уважавају посебности спорта, онемогућава примерено отварање спортских друштава и клубова према тржишту капитала и истовремено отежава увођење рационалнијег и транспарентнијег начина пословања. Транспарентност пословања спортских организација представља захтев међународних спортских организација и тела. Са друге стране, недостатак јасних и чврстих правила о статусноправним питањима која се тичу оснивања и рада спортских организација, доводи до појаве бројних злоупотреба у области привредног и пореског права, што штети угледу спорта и угрожава оне спортске субјекте који се примарно баве спортским делатностима у односу на оне субјекте који обављају привредне активности користећи спортске организације као својеврсни параван и инструмент за умањење пореских обавеза.

Неусклађеност већег броја прописа који имају додирних тачака са спортом и крупне друштвенополитичке промене довеле су до непостојања поузданих података о имовинскоправном статусу спортских организација, њиховим правима и обавезама као корисника појединих спортских објеката и њихових власничких и управљачких структура. Нејасноће и недореченост прописа по питањима која се тичу власништва и управљања спортским организацијама и њиховом имовином, отежава стварање повољног амбијента за евентуалну приватизацију у спорту и ствара бојазан да сам процес приватизације у спорту неће бити економски рационалан, правичан и успешан. Решавање статусно правних и имовинско правних односа државе и спортских организација као удружења, представља претходно питање које треба решити пре реорганизације постојећих спортских организација и пре приватизације појединих од тих организација.

Сагледавањем претходно наведених проблема и спорних питања, намеће се закључак да су правни акти који уређују спортски систем у Републици Србији превазиђени и нису усаглашени са Уставом Републике Србије и међународним правом, што ствара потребу за доношењем нових прописа.

Сви правни и финансијски проблеми настали у протекле две деценије, отежавају рад и развој спортских организација и спортиста, а истовремено доприносе нерационалном трошењу средстава и беспотребном и штетном дуплирању стручних и административних капацитета ангажованих на пословима у области спорта. Због тога њихово решавање представља један од приоритета ове стратегије.

Због свега наведеног намеће се потреба доношења новог, знатно исцрпнијег и прецизнијег закона о спорту, што представља приоритет у процесу реформе правног оквира који уређује спорт у Републици Србији.

3. Визија и мисија

Визија Министарства омладине и спорта је да Република Србија до 2013. године постане:

- држава у којој је спорт доступан свакоме, а нарочито деци;
- држава са развијеном спортском инфраструктуром;
- држава врхунских спортских достигнућа;
- држава у којој је спорт чинилац развоја;
- држава где се негују спортски таленти;
- држава у којој су права и обавезе спортских субјеката гарантоване правним нормама.

Из визије Министарства омладине и спорта произлази и мисија која гласи:

„Спорт и спортске активности на свим нивоима и у свим облицима обезбеђују физичку, менталну и социјалну добробит грађана Републике Србије.”

4. Стратешка начела

Полазећи од чињенице да је стратешки развој и унапређење система спорта и са њим повезаних активности сложен и дугорочан процес, овај документ као основу за унапређење система усваја следећа начела, и то:

- Спорт се представља држава у свету, афирмише њено културно богатство и јача национална кохезија;
- Спорт се развија и јача демократска пракса, толеранција и промовише једнакост свих грађана;
- Учешће деце и омладине у спортским активностима предуслов је њиховог физичког и менталног развоја;
- Полне, верске, националне, расне, као и разлике које међу људима постоје по основу инвалидности, заједно са свим осталим различитостима појединца, не смеју бити препрека за бављење спортом;
- Спорт подстиче и развија све облике слобода;
- Сви учесници спортских активности имају право на одговарајућу здравствену заштиту;
- Развој и примена научних сазнања доприносе напретку спорта;
- Институционална и функционална сарадња спортских организација на националном, регионалном и локалном нивоу неопходна је за развој спорта у Републици Србији;
- Финансирање спорта мора бити систематски спровођено, правно утемељено, транспарентно, економски рационално и друштвено оправдано.

5. Стратешки циљеви

Брига о деци и омладини остварује се, између осталог, кроз развој услова за учешће у спорту на нивоу школе и локалне спортске организације, кроз систем „Спорт за све”, развој такмичарског и врхунског спорта, развој спортске инфраструктуре, као и демократизацију и деполитизацију спорта. Унапређење система спорта у Републици Србији подразумева:

- Успостављање система спорта у складу са Европском спортском повељом, принципима политике спорта за све, Кодексом спортске етике, Конвенцијом о спречавању насиља у спорту, Конвенцијом о спречавању допинга у спорту и Спортском изјавом самита шефова држава и влада Европске уније из Амстердама;
- Развој и унапређење физичког вежбања деце у предшколским установама, јачање школског и универзитетског спорта и успостављање функционалног система школских и универзитетских спортских такмичења;
- Системско планирање изградње и одржавања спортских објеката и успостављање правног механизма за очување намене постојећих спортских објеката;
- Стварање услова за врхунско спортско постигнуће;
- Успостављање транспарентног система финансирања спорта из јавних и приватних извора и контрола коришћења додељених средстава;
- Успостављање механизма за повећање обима бављења спортом свих грађана у оквиру и ван спортских организација;
- Деполитизација спорта;
- Јачање аутономије спортских савеза у регулисању унутрашњих односа сваке спортске гране и у одређивању праваца развоја;
- Унапређење стручног рада у спорту;
- Унапређење здравствене заштите свих учесника у спорту;
- Установљење система праћења развоја спорта;
- Успостављање система лиценцирања у спорту;
- Масовљавање учешћа грађана у рекреативном вежбању кроз систем „Спорт за све”;
- Унапређење постојећег система образовања стручног и научног кадра за потребе спорта и подстицање примене научних резултата у спортској пракси;
- Побољшање услова за бављење спортом у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе;
- Унапређење услова за масовније учешће особа са инвалидитетом у спортским активностима;
- Унапређење просторних, стручних и административних капацитета завода за спорт;
- Подстицање масовности женског спорта кроз максимално поштовање родне и полне равноправности;

- Интеграција војног и полицијског спорта у Републици Србији у јединствени национални систем спорта;
- Смањење свих облика насиља у спорту и повећање безбедности на спортским приредбама;
- Јачање улоге јавних гласила у промоцији бављења спортом;
- Промовисање волонтеризма у спорту.

6. Координација активности за спровођење Стратегије

Унапређење спорта у Републици Србији представља велики изазов и биће обезбеђено спровођењем ове стратегије. Како би се осигурао максимални успех, важно је да се поступак спровођења Стратегије ефикасно интегрише и повеже са целокупним процесом реформе друштвеног система у Републици Србији и основним токовима европских интеграција.

Усвајањем Стратегије, пажња се усмерава са планирања ка акцији – критичној фази која представља кључни моменат за већину стратешких процеса. У циљу уважавања дефинисаних приоритета и редоследа спровођења предложених мера, потребна је изградња капацитета на свим нивоима, с циљем обезбеђивања институционалне основе која ће подржати спровођење планираних активности на целој територији Републике Србије.

Уважавајући чињеницу о важности укључивања локалне заједнице у процес уочавања, препознавања и решавања проблема, несумњиву улогу у поступку примене и праћења Стратегије имаће и представници органа јединица локалне самоуправе. Удружења ће и у овом сегменту активности имати велики простор за деловање, али и одговорност за остваривање стратешких циљева.

За успешну примену Стратегије потребно је:

- уважавање принципа транспарентности и редовне размене информација;
- укључивање релевантних актера и одлучилаца у све фазе праћења и примене Стратегије;
- настављање консултативног процеса и током фазе спровођења Стратегије.

Примена Стратегије подразумева усклађивање различитих развојних аспеката, међуресорну сарадњу и усклађивање супротстављених интереса садржаних у другим стратешким документима.

Основне претпоставке неопходне за прихватање и примену Стратегије, као и за њену успешну реализацију јесу одговарајуће вођство, широка политичка, социјална и медијска подршка, као и друштвени консензус о неопходности прихватања осмишљеног концепта. При томе, јака политичка воља и подршка јавности представљају најнепосредније факторе успеха.

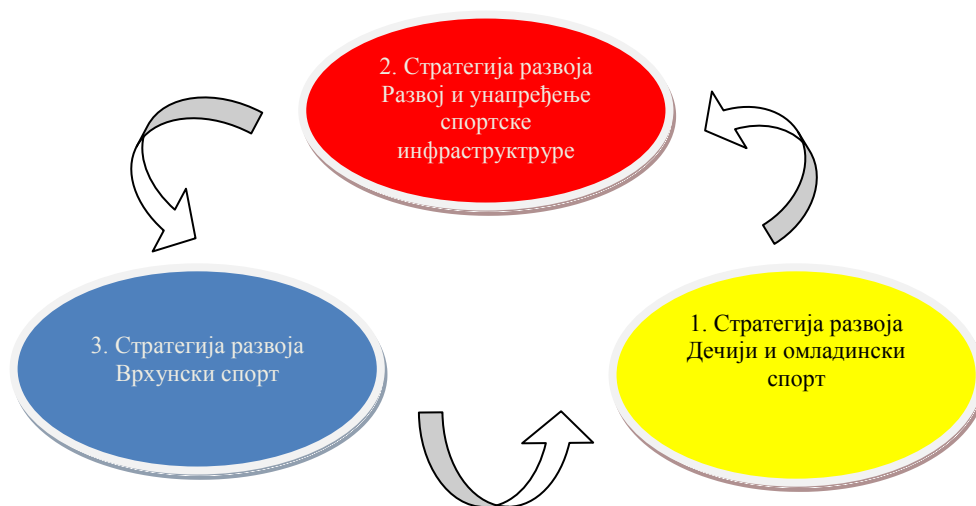
Заједнички рад на изради Стратегије, односно учешће представника различитих државних органа и представника свих кључних друштвених група заинтересованих за спорт, довело је до стварања повољне друштвене климе за спровођење мера предвиђених Стратегијом. Током израде Стратегије, а као неопходан предуслов за њену успешну примену, препознат је значај партнерског односа владиног и невладиног сектора (удружења), уз поштовање принципа даљег развоја аутономије спорта.

Међутим, за успешну примену Стратегије биће неопходно да се процес реформи и модернизације у области спорта води из једног центра, све до момента када ће сви учесници у процесу бити оспособљени да процес даље воде сами, свако у својој области. Због тога ће улога Министарства омладине и спорта бити кључна и вишеструка, а приоритет ће имати следећи послови:

- праћење развоја и примене Стратегије;
- праћење спровођења, напретка активности и процене успешности, уз могућност модификовања активности Стратегије у складу са евентуално измењеним околностима (флексибилност);
- обезбеђивање финансијских средстава за спровођење Стратегије.

Стратегија препознаје три основна приоритета. Развој спорта деце и омладине, развој спортске инфраструктуре и развој врхунског спорта. Та три система су тесно повезана и међусобно зависна. Пут развоја система спорта Републике Србије представља пут развоја талената, од учествовања до победе, а победа значи развијање спортских способности у складу са индивидуалним максималним капацитетом (графикон 1).

Графикон 1.

Веома важан фактор у примени Стратегије је координиран рад надлежних министарстава на послу развоја спорта. Осим Министарства омладине и спорта у примену

Стратегије биће укључено и: Министарство просвете, Министарство здравља, Министарство рада и социјалне политике, Министарство одбране и Министарство унутрашњих послова. Важност међуресорне сарадње набројаних министарстава најбоље се види на примеру физичког васпитања. Унапређење физичког васпитања није могуће без квалитетне сарадње између Министарства омладине и спорта и Министарства просвете које је надлежно за ту педагошку област.

Стратегија предвиђа да ће се у будућности, по доношењу новог Закона о спорту који је у припреми, основати Савет за спорт Републике Србије као координационо и стручно тело које треба да обезбеди примену стратешких циљева развоја спорта уз поштовање аутономије спорта. Савет за спорт чиниће представници Министарства омладине и спорта, Олимпијског комитета Србије, Спортског савеза Србије, националних гранских савеза, националног удружења тренера, бивших и активних спортиста, научници и експерти за различите области тренинга и такмичења. Савет за спорт обезбеђиваће везу и сарадњу између владиног и невладиног сектора (удружења), координисаће заједничке активности за унапређење спорта, пратити и оцењивати стање, пројектовати мере, предлагати обим финансирања спорта, али и предлагати мере и критеријуме за акредитацију спортских организација, а његове активности ће бити финансиране из буџета Републике Србије за Министарство омладине и спорта.

Основну структуру будућег система спорта Републике Србије, у делу спортских организација чиниће: Савет за спорт, национални грански савези, Олимпијски комитет Србије, Спортски савез Србије, спортски клубови и струковна удружења.

Основа успешне примене Стратегије, поред изградње институционалних капацитета подразумева и успостављање ефикасног система финансирања.

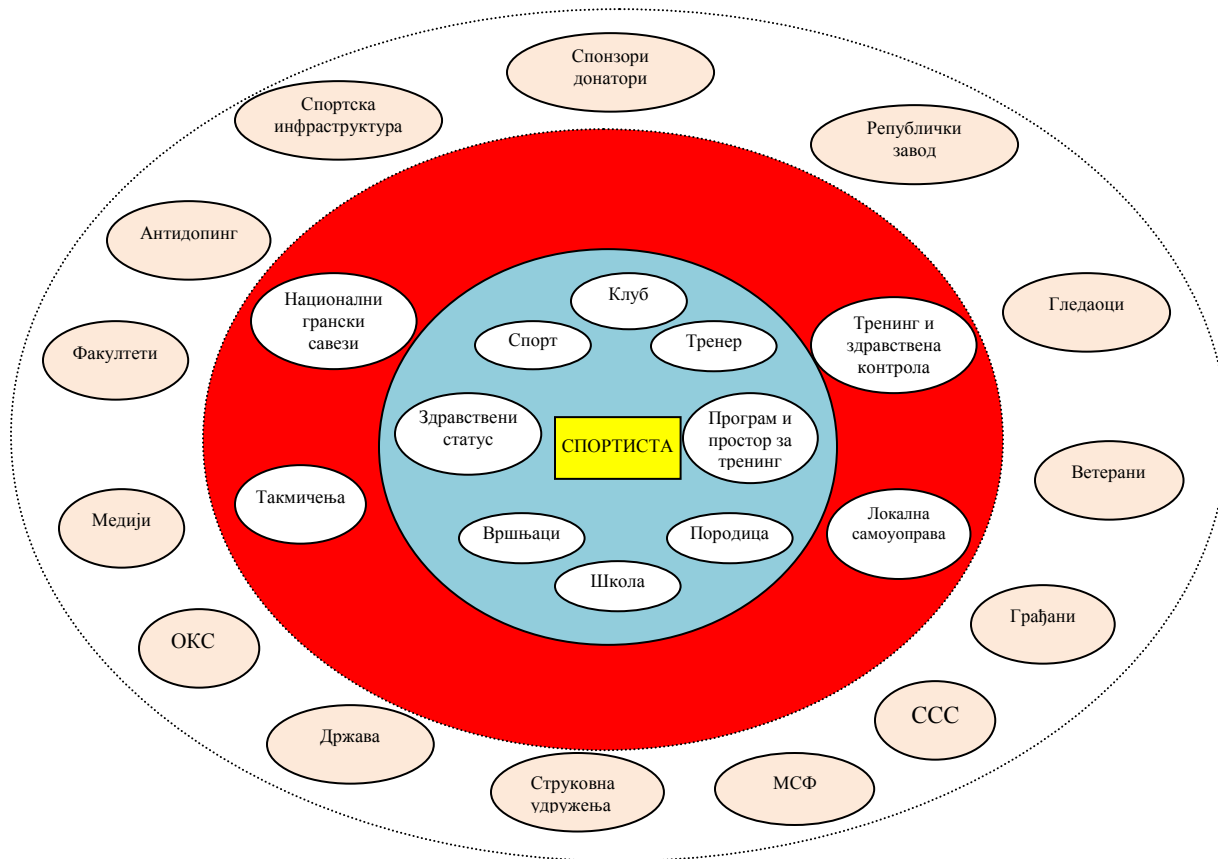
Извори финансирања Стратегије су:

- буџет Републике Србије, буџет аутономних покрајина и буџети јединица локалних самоуправа;
- средства заинтересованих привредних субјеката;
- донаторски програми помоћи међународних организација.

Стратешка визија система спорта Републике Србије предвиђа да централно место у том систему припада спортисти (графикон 2). Спортиста у смислу ове стратегије представља сваког појединца који се бави физичким вежбањем у складу са својим могућностима, а у циљу достизања максималних индивидуалних капацитета.

Нови систем спорта Републике Србије треба да постане спортоцентричан – тј. окренут спортисти и грађанину који се бави физичком активношћу.

Графикон 2.

7. Периоди у примени Стратегије развоја спорта

Период 2009-2010.

Стандардизација (стандардизација структуре и стандардизација националних гранских савеза, њихових програма и др.), а што би значило усмеравање и контролу по вертикали од горе на доле, тј. од референтних државних органа, институција које помажу развој система спорта, до референтних невладиних структура у спорту, које су дефинисане категоризацијом спортова. Овај период обележиће и читав низ измена у систему правног и финансијског уређења спорта у Републици Србији. Ово ће бити период у којем ће приоритети бити едукација кадрова у области спорта о могућности коришћења приступних фондова, упознавање са стандардима ЕУ у области спортске политике, успостављање матичних евиденција и категоризација спортова, спортиста, спортских стручњака, спортских објеката, педагога физичке културе и др.

Период 2010-2012.

Специјализација (специјализација структуре и специјализација националних гранских савеза према програмима, кроз принципе атрактивности спорта – физичког вежбања – афирмација талената – ресурси за врхунски спорт ка целини система). Период у којем ће се наставити са процесом едукације и системом програмског финансирања.

Период 2012-2013.

Успостављање новог система спорта Републике Србије - верификација и даља надградња - период успостављеног, новог система спорта у складу са потребама и очекивањима српског друштва у двадесетипрвом веку, и у складу са Европском спортском повељом, принципима политике спорта за све, Кодексом спортске етике, Конвенцијом о спречавању насиља у спорту, Конвенцијом о спречавању допинга у спорту.

8. Мере за остваривање циљева

ОБЛАСТИ	ЦИЉЕВИ	АКТИВНОСТИ	НОСИЛАЦ АКТИВНОСТИ-ИЗВОР ФИНАНСИРАЊА
СПОРТ ДЕЦЕ И ОМЛАДИНЕ	<p>Унапредити систем спорта у предшколским, школским и високошколским установама.</p>	<p>Организовањем семинара едуковати генералне секретаре спортских школских удружења, програмске директоре и педагоге физичке културе;</p> <p>Успостављање мреже учесника у остваривању целовитог система предшколског, школског и универзитетског спорта и успостављања модерног и креативног приступа у раду са децом предшколског и школског узраста кроз унапређивање знања, вештина и способности предавача у области спортског васпитања;</p> <p>Повезивање наставе физичког васпитања и ваннаставне спортске активности кроз сарадњу школа са гранским савезима и клубовима ради стварање могућности надареним појединцима да остваре врхунска достигнућа;</p> <p>Стварање услова за задовољење потребе деце за игром и такмичењем без обзира на пол, узраст, расну, верску припадност или инвалидитет;</p> <p>Покретање иницијативе код МПС за увођење обавезних програма редовног физичког вежбања студената, уз регулисање посебног статуса студената врхунских спортиста (упис, испитни рокови, похађање наставе и др.)</p>	<p>МОС, МПС, АП, ЈЛС</p> <p>Финансирање свих активности се планира из буџета РС за МОС, кроз финансирање програма за остваривање општег интереса у области спорта, и за МПС, из буџета АП и из буџета ЈЛС.</p>

ОБЛАСТИ	ЦИЉЕВИ	АКТИВНОСТИ	НОСИЛАЦ АКТИВНОСТИ- ИЗВОР ФИНАНСИРАЊА
ПРАВНИ АКТИ У СПОРТУ	Усклађивање прописа који уређују област спорта у Републици Србији са прописима ЕУ и стратешким циљевима развоја спорта у Републици Србији	Активности усмерене на потврђивање Светске антидопинг конвенције од стране Народне скупштине; Припрема Нацрта закона о спорту; Припремање Предлога Уредбе о националним признањима и наградама за посебан допринос развоју и афирмацији спорта; Припремање Нацрта новог Правилника о номенклатури спортских занимања и звања и Нацрта правилника о лиценцирању спортских стручњака.	МОС, МСП, Влада За ове активности се не планирају додатна финансијска средства.
	Формирати Савет за спорт	Предложиће се оснивање Савета за спорт као координационог и стручног тела МОС-а, који ће обезбеђивати везу и сарадњу између владиног и невладиног сектора (удружења), координисати заједничке активности за унапређење спорта, пратити и оцењивати стање, пројектовати мере, предлагати обим финансирања спорта.	МОС Финансирање активности се планира из буџета РС за МОС, кроз финансирање програма за остваривање општег интереса у области спорта.

ОБЛАСТИ	ЦИЉЕВИ	АКТИВНОСТИ	НОСИЛАЦ АКТИВНОСТИ-ИЗВОР ФИНАНСИРАЊА
ПРАВНИ АКТИ У СПОРТУ	Доношење прописа којима се ефикасније уређује област спорта, а самим тим и стварају бољи услови за развој спорта и успешно вршење спортских активности.	Анализа постојећих прописа и предлагање ефикаснијих решења приликом израде прописа који уређују област спорта.	МОС
	Подизање нивоа правне сигурности спортиста и спортских организација.	Припремне радње на формирању сталне Арбитраже и Етичког суда као сталних тела Спортског савеза Србије ради постизања највиших стандарда у сегменту развоја етике и аутономије невладиних спортских организација; Формирање сталне Арбитраже и Етичког суда.	МОС,ССС,ОКС Финансирање активности се планира из буџета РС за МОС, кроз финансирање програма ССС и ОКС за остваривање општег интереса у области спорта.
	Подршка у очувању позиције Републике Србије у међународним спортским организацијама.	Правна и саветодавна помоћ националним гранским савезима у правцу спречавања евентуалног учлађења АП Косово и Метохија у међународне спортске организације.	МОС,МСП, ССС,ОКС За ове активности се не планирају додатна финансијска средства.

ОБЛАСТИ	ЦИЉЕВИ	АКТИВНОСТИ	НОСИЛАЦ АКТИВНОСТИ-ИЗВОР ФИНАНСИРАЊА
ФИНАНСИРАЊЕ СПОРТА	Прилагодити финансијски третман и статус спортских организација укупном друштвеном и привредном систему.	На основу резултата спроведених истраживања и анализа предложити мере за измену прописа који уређују порески третман спортских организација и пореске олакшице за правна и физичка лица која финансирају спорт.	МОС Финансирање активности се планира из буџета РС за МОС, кроз финансирање програма за остваривање општег интереса у области спорта.
	Утврдити и евидентирати јасну власничку структуру и имовинска права у спортским организацијама.	Предлагање критеријума за израду регистра имовине спортских организација, власника и корисника те имовине; Предлагање услова и критеријума за стицање, коришћење, располагање и приватизацију државне имовине коју користе спортске организације.	МОС, Републичка дирекција за имовину Републике Србије
	Из буџетских прихода финансирати искључиво спортске делатности за које је утврђен јавни интерес на државном и покрајинском нивоу, или нивоу јединице локалне самоуправе у складу са одредбама Закона о спорту.	Предлагање и унапређење правила за доделу буџетских средстава на основу претходно програмираних и планираних трошкова спортских организација, које треба да прикажу директне резултате којим се остварује општи интерес у области спорта.	МОС, АП, ЈЛС Финансирање активности се планира из буџета РС за МОС, кроз финансирање програма за остваривање општег интереса у области спорта, из буџета АП и из буџета ЈЛС.

ОБЛАСТИ	ЦИЉЕВИ	АКТИВНОСТИ	НОСИЛАЦ АКТИВНОСТИ-ИЗВОР ФИНАНСИРАЊА
СПОРТСКИ ОБЈЕКТИ	Постојање модерне и функционално изграђене и одржаване спортске инфраструктуре.	Спровођење анализе потреба за бројем и величином спортских објеката и отворених спортских терена у Републици Србији; Израда базе података о спортским објектима и отвореним спортским теренима.	МОС Финансирање активности се планира из буџета РС за МОС, кроз финансирање програма за остваривање општег интереса у области спорта.
	Одређивање приоритета у одржавању и изградњи спортских објеката и отворених спортских терена.	Дефинисање критеријума за одређивање приоритета у одржавању и изградњи спортских објеката; Израда плана изградње и одржавања у складу са претходно спроведеним анализама и дијагностичком студијом.	МОС, АП, МНИП, ЈЛС Финансирање активности се планира из буџета РС за МОС, кроз финансирање програма за остваривање општег интереса у области спорта, и за МНИП, из буџета АП, и буџета ЈЛС.
	Реконструкција постојећих спортских објеката и отворених спортских терена у складу са претходно припремљеним плановима и програмима реконструкције и изградња нових спортских објеката који задовољавају међународне стандарде.	Планирање потребних финансијских средстава у буџетима Републике, укључујући и средства НИП-а, аутономних покрајина и јединица локалних самоуправа и дефинисање међусобних односа, права и обавеза свих учесника у процесу реконструкције постојећих спортских објеката и отворених спортских терена и изградња нових спортских објеката који задовољавају међународне стандарде.	МОС, АП, МНИП, ЈЛС Финансирање активности се планира из буџета РС за МОС, кроз финансирање програма за остваривање општег интереса у области спорта, и за МНИП, из буџета АП, и буџета ЈЛС.

ОБЛАСТИ	ЦИЉЕВИ	АКТИВНОСТИ	НОСИЛАЦ АКТИВНОСТИ-ИЗВОР ФИНАНСИРАЊА
ВРХУНСКИ СПОРТ	Створити услове за врхунско спортско постигнуће кроз подизање нивоа стручности руководиоца и програмских директора националних гранских савеза и развој струковних удружења (нпр. Удружење тренера Србије, Удружење кондиционих тренера Србије и сл.)	Организовање семинара и радионица за стручно усавршавање руководиоца националних гранских савеза (програмског и пословног менаџмента); Модернизација рада и организовања струковних удружења.	МОС Финансирање активности се планира из буџета РС за МОС, кроз финансирање НГС, ОКС, ССС, струковних удружења за програме остваривања општег интереса у области спорта.
	Припреме за Олимпијске игре 2012. године у Лондону	Кроз програм „Система развоја талената” који је установљен и делимично финансиран од стране МОК-а, у Републици Србији идентификовати и тестирати у Републичком заводу за спорт све потенцијалне олимпијске кандидате за Олимпијске игре у Лондону 2012. године; Израдити програме припрема и наступа на такмичењима свих кандидата за период од четири године и плански финансирати одобрене програме.	МОС, ОКС Финансирање активности се планира из буџета РС за МОС, кроз финансирање ОКС за програме остваривања општег интереса у области спорта, и кроз суфинансирање од стране МОК-а, спонзора и донатора.
	Успешна организација међународних спортских такмичења на територији Републике Србије по стандардима међународних спортских федерација.	Формирање листе приоритетних такмичења за период од четири године која ће бити одржана у Републици Србији; Кандидатура и организација међународних спортских такмичења по стандардима међународних спортских федерација; Дефинисање међусобних права и обавеза по питању организације и финансирања међународног спортског догађаја од значаја за Републику Србију између Националног гранског савеза, Републике Србије и органа јединице локалне самоуправе.	МОС, НГС, АП, ЈЛС Финансирање активности се планира из буџета РС за МОС, кроз финансирање НГС, за програме остваривања општег интереса у области спорта, из буџета АП и из буџета ЈЛС.

ОБЛАСТИ	ЦИЉЕВИ	АКТИВНОСТИ	НОСИЛАЦ АКТИВНОСТИ- ИЗВОР ФИНАНСИРАЊА
РЕКРЕАТИВНИ СПОРТ	Промоција идеје „Спорт за све”.	Спровођење кампање која ће имати за циљ промоцију здравих стилова живота у којима доминира редовна физичка активност; организовање и спровођење акција које служе активирању појединаца у рекреативном вежбању у оквиру радних средина и слободног времена;	МОС, АП, ЈЛС Финансирање активности се планира из буџета РС за МОС, кроз финансирање програма за остваривање општег интереса у области спорта, из буџета АП и из буџета ЈЛС.
	Стварање услова за перманентно стручно усавршавање кадрова за реализацију система „Спорта за све”.	Организовање семинара и радионица за стручно усавршавање кадрова за реализацију система „Спорт за све”.	МОС, АП, ЈЛС Финансирање активности се планира из буџета РС за МОС, кроз финансирање програма за остваривање општег интереса у области спорта, из буџета АП и из буџета ЈЛС.

ОБЛАСТИ	ЦИЉЕВИ	АКТИВНОСТИ	НОСИЛАЦ АКТИВНОСТИ- ИЗВОР ФИНАНСИРАЊА
ОБРАЗОВАЊЕ И НАУКА У СПОРТУ	Унапредити постојећи систем образовања стручног и научног кадра за потребе спорта и подстицати развој науке у спорту и примену научних резултата у спортској пракси.	Спровођење анализе ангажовања стручних кадрова у спорту који се школују у постојећем систему образовања ради подизања квалитета стручног рада у спорту; Програм едукације кадрова у спорту, сарадња научно-образовних институција са националним гранским савезима, Олимпијским комитетом Србије, Спортским савезом Србије, струковним удружењима и спортским клубовима и примена резултата научних истраживања у пракси.	МОС, МПС, МН Финансирање активности се планира из буџета РС за МОС, кроз финансирање програма за остваривање општег интереса у области спорта.

ОБЛАСТИ	ЦИЉЕВИ	АКТИВНОСТИ	НОСИЛАЦ АКТИВНОСТИ-ИЗВОР ФИНАНСИРАЊА
СПОРТ У АУТОНОМНИМ ПОКРАЈИНАМА	Побољшати услове за бављење спортом у аутономним покрајинама.	Стварање техничких и материјалних услова за бављење спортом и рекреацијом на територији АП у координацији са републичким органима надлежним за унапређење спорта у Републици; Подстицање спровођења програма који имају за циљ промоцију и бављење грађана спортом, а посебно деце, омладине, жена, старијих особа и особа са инвалидитетом, на територији АП; Организовати спортска такмичења од значаја за АП, као и школска спортска такмичења на нивоу АП; Израда планова и програма такмичења на нивоу АП.	АП, МОС, ЈЛС Финансирање из буџета АП, из буџета ЈЛС са територија аутономних покрајина уз суфинансирање из буџета РС за МОС кроз финансирање програма за остваривање општег интереса у области спорта.

ОБЛАСТИ	ЦИЉЕВИ	АКТИВНОСТИ	НОСИЛАЦ АКТИВНОСТИ-ИЗВОР ФИНАНСИРАЊА
СПОРТ У ЈЕДИНИЦАМА ЛОКАЛНИХ САМОУПРАВА	Побољшати услове за бављење спортским активностима на територији јединица локалних самоуправа.	Подстицање спровођења програма који имају за циљ развој школског спорта, рекреативног спорта кроз систем „Спорт за све”, такмичарског и врхунског спорта.	ЈЛС, МОС Финансирање активности се планира из буџета ЈЛС уз суфинансирање из буџета РС за МОС уколико се ради о програмима који су од значаја за РС.
	Унапредити стручни рад у организацијама у области спорта на територији јединица локалних самоуправа.	Организовање семинара и радионица за стручно усавршавање руководилаца општинских спортских савеза и градских органа управе у области спорта (програмског и пословног менаџмента).	МОС, ЈЛС Финансирање активности се планира из буџета РС за МОС, кроз финансирање програма за остваривање општег интереса у области спорта и буџета ЈЛС.

ОБЛАСТИ	ЦИЉЕВИ	АКТИВНОСТИ	НОСИЛАЦ АКТИВНОСТИ- ИЗВОР ФИНАНСИРАЊА
СПОРТ ОСОБА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ	<p>Унапредити услове за масовније учешће особа са инвалидитетом у спортским активностима.</p>	<p>Успостављање међуресорне радне групе од представника МОС и МРСЦ ради заједничког утврђивања програма финансирања спортиста са инвалидитетом (утврђивање критеријума за дефинисање позиције врхунског спорта особа са инвалидитетом у односу на позицију осталих видова спортских активности којима се баве спортисти са инвалидитетом);</p> <p>Примена програма развоја врхунског параолимпијског спорта и реализовање међународног програма такмичења преко ПОКС-а;</p> <p>Примена програма развоја масовног-рекреативног спорта, врхунског непараолимпијског спорта и програма домаћих такмичења преко ССИС;</p> <p>Примена програма развоја спортских грана: Специјална олимпијада, Спорт глувих и наглувих и Спорт слепих и слабовидих.</p>	<p>МОС, МРСЦ, АП, ЈЛС –</p> <p>Финансирање активности се планира из буџета РС за МОС, кроз финансирање програма ПОКС, ССИС, ССССС, СОС,ССГНС за остваривање општег интереса у области спорта, и за МРСЦ, из буџета АП и из буџета ЈЛС.</p>
	<p>Подизати друштвену свест о значају и улози спорта особа са инвалидитетом.</p>	<p>Континуирана едукација родитеља, представника јединица локалне самоуправе, образовних институција и грађана о значају бављења спортом особа са инвалидитетом и чињеници да су особе са инвалидитетом равноправни учесници спортских такмичења.</p>	<p>МОС, МРСЦ, АП, ЈЛС –</p> <p>Финансирање активности се планира из буџета РС за МОС кроз финансирање програма ПОКС, ССИС, ССССС, СОС,ССГНС за остваривање општег интереса у области спорта, и за МРСЦ, из буџета АП и из буџета ЈЛС.</p>

ОБЛАСТИ	ЦИЉЕВИ	АКТИВНОСТИ	НОСИЛАЦ АКТИВНОСТИ- ИЗВОР ФИНАНСИРАЊА
ЗАВОДИ ЗА СПОРТ	Ревитализовати и унапредити просторне, стручне и административне капацитете завода.	Адаптација постојеће инфраструктуре и изградња нових капацитета завода; Повећање броја спортских објеката у циљу проширења спортских капацитета Републичког завода за спорт као центра за припреме врхунских спортиста; Подизање нивоа обучености и стручности кадрова запослених у заводима кроз израду и спровођење програма континуиране обуке, на основу конкретно утврђених потреба за обуком и усавршавањем; Јачање институционалне сарадње завода са домаћим и иностраним научним и образовним установама.	МОС, АП, МНИП Финансирање активности се планира из буџета РС за МОС и за МНИП и из буџета АП.

ОБЛАСТИ	ЦИЉЕВИ	АКТИВНОСТИ	НОСИЛАЦ АКТИВНОСТИ- ИЗВОР ФИНАНСИРАЊА
МЕДИЦИНА У СПОРТУ И ДОПИНГ	Повећати број спортиста и рекреативаца који се редовно подвргавају спортском лекарском прегледу.	Нацртом Закона о спорту предвидети обавезу редовног спортског лекарског прегледа за све учеснике у спорту.	МОС

У СПОРТУ	Унапредити научно-истраживачку делатност у области спортске медицине.	Обједињавање података из периодичних извештаја о систематским и другим прегледима учесника у спорту и њихово коришћење за научне и стручне анализе и научноистраживачки рад усмерен ка унапређењу здравља спортиста у остваривању бољих такмичарских резултата.	МОС, МЗ Финансирање активности обавља се из буџета РС за МОС, кроз програме за остваривање општег интереса у области спорта.
	Унапредити здравствену заштиту спортиста и рекреативаца.	Израда студије о доступности услуга спортске медицине спортиста и рекреативаца.	МОС, у сарадњи са МЗ Финансирање активности обавља се из буџета РС за МОС, кроз програме за остваривање општег интереса у области спорта.
	Унапредити систем антидопинг контроле.	Подизање капацитета АДАС-а; Спровођење програма усавршавања запослених у АДАС-у.	АДАС, МОС Финансирање активности обавља се из буџета РС за АДАС.

ОБЛАСТИ	ЦИЉЕВИ	АКТИВНОСТИ	НОСИЛАЦ АКТИВНОСТИ-ИЗВОР ФИНАНСИРАЊА
ЖЕНЕ У СПОРТУ	Развити систем научних истраживања о женском спорту.	Спровођење научних истраживања о женском спорту и утицају спортских активности на жене; Одржавање стручних скупова о примени резултата научних истраживања у женском спорту; Учешће свих спортских чинилаца у припреми и спровођењу програма развоја и унапређења женског спорта.	МОС, МРСП, МН Финансирање активности обавља се из буџета РС за МОС, кроз програме за остваривање општег интереса у области спорта.

	Остварити родну и полну равноправност и масовност женског спорта и створити средину у којој се девојчице и жене друштвено и социјално афирмишу у спортском раду на свим нивоима и осећају безбедно у спортским активностима.	Спровођење програма информисања о користима бављења спортом и континуирана едукација о здравствено корисним утицајима спорта на женску популацију свих старосних група; Организовање трибина и кампања ради подизања свести тренера, спортских руководилаца, родитеља и спортиста о озбиљности проблема недовољне ангажованости жена у спортским организацијама.	МОС, МРСП, АП, ЈЛС Финансирање активности обавља се из буџета РС за МОС, кроз програме за остваривање општег интереса у области спорта, као и из буџета АП и буџета ЈЛС.
--	--	---	---

ОБЛАСТИ	ЦИЉЕВИ	АКТИВНОСТИ	НОСИЛАЦ АКТИВНОСТИ-ИЗВОР ФИНАНСИРАЊА
ВОЈНИ СПОРТ	Унапредити укупни систем војног спорта и побољшати физичку оспособљеност припадника МОД и ВС, засновано на међународно прихваћеним стандардима, усмерено ка свим категоријама кадра и у складу са специфичним потребама ВС.	Предлагање доношења прописа у области физичке обуке и спорта припадника ВС; Структуралне и организацијске промене у ВС којима ће се стање физичке обуке и спорта довести на ниво неопходан за квалитетну реализацију садржаја предвиђених прописима из области спорта; Осавремењивање наставно-материјалне базе и спортске инфраструктуре.	МОД,МОС Финансирање активности обавља се из буџета РС за МОД.
	Перманентно стручно усавршавање кадрова који су одговорни за руковођење, организацију и извођење савремене физичке обуке и спорта.	Организовање семинара и радионица за стручно усавршавање кадрова из области руковођења, организације и извођења наставе физичког васпитања, физичке обуке и спорта путем семинара и радионица.	МОД,МОС Финансирање активности обавља се из буџета РС за МОД и МОС, кроз програме за остваривање општег интереса у области спорта.

	Стандардизовати програме и норме за унапређење провере физичких способности женске популације у МОД и ВС и створити услове за масовније учешће жена у спортским активностима МОД и ВС	Укључивање жена спортиста из МОД и ВС у састав Спортске јединице; Припремање и спровођење програма и норми за унапређење провере физичких способности женске популације у МО и ВС.	МОД Финансирање активности обавља се из буџета РС за МОД.
--	---	---	--

ОБЛАСТИ	ЦИЉЕВИ	АКТИВНОСТИ	НОСИЛАЦ АКТИВНОСТИ-ИЗВОР ФИНАНСИРАЊА
ПОЛИЦИЈСКИ СПОРТ	Установити систем спорта у полицији Републике Србије.	Предлагање прописа за уређење спорта у полицији РС; Одржавање обука и семинара у циљу унапређења спорта у полицији РС.	МУП, МОС Финансирање активности обавља се из буџета РС за МУП и за МОС, кроз програме за остваривање општег интереса у области спорта.
	Постићи потребни ниво специјалних спортских знања, вештина и способности које доприносе успешном раду припадника МУП-а.	Креирање нових планова и програма, тренажних технологија и норматива за подизање спортских знања, вештина и способности припадника МУП-а.	МУП За ове активности се не планирају додатна финансијска средства.

ОБЛАСТИ	ЦИЉЕВИ	АКТИВНОСТИ	НОСИЛАЦ АКТИВНОСТИ-ИЗВОР ФИНАНСИРАЊА
СПРЕЧАВАЊЕ НАСИЉА У СПОРТУ	Смањити све облике насиља у спорту и повећати безбедност на спортским приредбама и потенцијални ризик за појаву нових изгредника.	Анализирање, праћење и примена међународних стандарда у организовању институционалних механизма за борбу против насиља у спорту; Израда плана развоја мера превенције; Спровођење програма едукације деце и омладине о последицама насиља у спорту; Спровођење програма едукације навијача и навијачких група о последицама насиља у спорту; Праћење, анализирање и предузимање мера против појава насиља на спортским приредбама; Евидентирање и анализа догађаја који се понављају у временском и просторном растојању и њихово повезивање са претходним нередима и предлагање мера за њихово сузбијање.	МОС, МУП, МПА Финансирање активности обавља се из буџета РС за МОС, кроз програме за остваривање општег интереса у области спорта.

ОБЛАСТИ	ЦИЉЕВИ	АКТИВНОСТИ	НОСИЛАЦ АКТИВНОСТИ-ИЗВОР ФИНАНСИРАЊА
ЈАВНА ГЛАСИЛА И СПОРТ	Јачати улогу јавних гласила у промоцији бављења спортом и сарадњу спортских организација са јавним гласилима у РС.	Сарадња струковних удружења, уредника, спортских новинара и представника спортских организација; Перманентно стручно усавршавање новинара и обука спортских организација са циљем веће употребе електронских медија (радија и телевизије, интернета) у сврху промовисања својих активности са циљем развоја спорта.	МОС, МК Финансирање активности обавља се из буџета РС за МОС, кроз програме за остваривање општег интереса у области спорта.
	Промовисати стручну спортску литературу у јавним гласилима.	Подршка издаваштву стручне литературе из области спортског новинарства, физичког васпитања и менаџмента у спорту.	МОС, МК Финансирање активности обавља се из буџета РС за МОС, кроз програме за остваривање општег интереса у области спорта.

ОБЛАСТИ	ЦИЉЕВИ	АКТИВНОСТИ	НОСИЛАЦ АКТИВНОСТИ- ИЗВОР ФИНАНСИРАЊА
ВОЛОНТЕРИЗАМ У СПОРТУ	Уредити систем волонтеризма у спорту.	<p>Подржати законско уређивање волонтерског рада;</p> <p>Подстицање учешћа деце, омладине и старих у спорту кроз волонтерске активности;</p> <p>Промовисање идеје волонтеризма кроз едукацију и промотивне кампање;</p> <p>Повезивање система школства, омадинских организација и привредног сектора са спортским организацијама ради промовисања идеје волонтеризма.</p>	<p>МОС</p> <p>Финансирање активности обавља се из буџета РС за МОС, кроз програме за остваривање општег интереса у области спорта.</p>

9. Акциони план

Акциони план за спровођење ове стратегије Влада ће утврдити у року од шест месеци од дана објављивања Стратегије.

10. Завршна одредба

Ову стратегију објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 Број: 66-3938/2008-1
У Београду, 27. новембра 2008. године

В Л А Д А

ПРЕДСЕДНИК

др Мирко Цветковић

Скраћенице

ЕУ	Европска унија (European Union)
ОЕБС	Организација за европску безбедност и сарадњу
ЈЛС	Јединица локалне самоуправе
МОС	Министарство омладине и спорта
МЗ	Министарство здравља
МУП	Министарство унутрашњих послова
МОД	Министарство одбране
ВС	Војска Србије
МПС	Министарство просвете
МПА	Министарство правде
МСП	Министарство спољних послова
МФ	Министарство финансија
МК	Министарство културе
МН	Министарство за науку и технолошки развој
МРСП	Министарство рада и социјалне политике
МНИП	Министарство за Национални инвестициони план
РЗС	Републички завод за спорт
ЈЗФКМС	Југословенски завод за физичку културу и медицину спорта
АДАС	Антидопинг агенција Србије
РС	Република Србија
АП	Аутономне Покрајине
ОКС	Олимпијски комитет Србије
МОК	Међународни Олимпијски комитет (International Olympic Committee)
МПК	Међународни Параолимпијски комитет (International Paralympic Committee)
ПОКС	Параолимпијски комитет Србије
ССС	Спортски савез Србије
НГС	Национални грански савези
УСС	Универзитетски савез Србије
СШСОВ	Савез за школски спорт и олимпијско васпитање
СОС	Специјална олимпијада Србије
ССИС	Спортски савез инвалида Србије
ССГНС	Спортски савез глувих и наглувих Србије
ССССС	Спортски савез слепих и слабовидих Србије
МСФ	Међународне спортске федерације
MDG	Миленијумски циљеви (Millennium Development Goal)
MINEPS	Интернационална конференција министара одговорних за физичку културу и спорт (International Conference of Ministers and Senior Officials Responsible for Physical Education and Sport)
НОК	Национални Олимпијски комитет (National Olympic Committee)
UNESCO	Организација Уједињених нација за образовање науку и културу (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization)
YES	Едукација младих кроз спорт (Youth Education through Sport)
UNV	Волонтери Уједињених нација (United Nations Volunteers)
UNDP	Програм за развој Уједињених нација (United Nations Development Programme)